

hjælpen. Det muliggør jo netop, at kvinderne kan gå hjemme, hvor de så isoleres fra det danske samfund, aldrig lærer dansk og ikke på nogen måde kvalificerer sig til senere at kunne bestride et job.

Derfor synes jeg, at 300-timers-reglen er et meget velkomment redskab til at få især kvinderne ud i samfundet, ud på arbejdsmarkedet. Det at man inden for 2 år skal arbejde mindst 300 timer for at opretholde retten til kontanthjælp, gør, at kvinderne forhåbentlig er motive-rede til at komme ud på arbejdsmarkedet. Det er i hvert fald min bedste overbevisning, at familien for at få økonomien til at løbe rundt vil forsøge at skaffe sig et job.

Der er mange flere elementer i de to lovforslag, og vi Konservative støtter selvfølgelig alle tiltagene, herunder også en større opfølgning på sygdommeldinger. Vi synes, vi har haft en meget frugtbar proces, da vi forhandlede aftalen på plads, og jeg vil gerne takke de andre aftaleparter, men også de to ministre, der har fået enderne til at nå sammen og i ministerierne fået sat det hele på paragraffer.

Jeg ser faktisk det her som begyndelsen til en nystart af integrationsprocessen, og der er ingen tvivl om, at det er en meget lang proces, som vi hele tiden skal følge nøje, og hvor vi skal opfang eventuelle nye problemstillinger, nye muligheder og ændrede forudsætninger. Det er hårdt arbejde, og det viser debatten også i dag. Det er svært, men det er et meget vigtigt arbejde.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er der foreløbig fem korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg må indrømme, at jeg ikke deler ordføreren optimisme. Altså, hvis man skal snakke om en nystart af noget, så vil det vel snarere være udskillelsesprocessen. Hvis man f.eks. alene ser på den uddannelsespligt, som man pålægger, så udskiller man med velberåd hu de forløb, der kan give unge, som mangler basale kundskaber, mulighed for at gennemføre f.eks. en ungdomsuddannelse, en erhvervskompetencegivende uddannelse.

Kl. 15.40

Det gælder både produktionsskoleforløb og forberedende voksenundervisning, som ikke giver mulighed for at leve op til kravet om uddannelse, men det er nogle grundlæggende forløb,

der giver mennesker, der har været sat uden for det danske samfund, mulighed for at leve op til nogle af de krav, der er sat ind i integrationskontrakten, f.eks. pligten til at følge med i det danske demokrati og sætte sig ind i, hvad der foregår. Det er altså meget svært, hvis man ikke kan leve op til kravet om uddannelse ved f.eks. at tage et grundlæggende kursus i, hvordan man kan lære at læse så godt dansk, at man kan følge med i en avis.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jamen det er da fuldstændig rigtigt, og det er jo også derfor, jeg forsøgte at betone i min ordførertale, at vi her taler om unge mennesker, der ikke har andre problemer end ledighed. Har man problemer med at læse, fordi man f.eks. er ordblind eller ikke kan dansk, skal man ikke presses ind i en uddannelse. Det står klokkeklart i lovforslaget, at det kun omfatter de unge, der ikke har andre problemer end ledighed.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er altså meget mærkeligt, hvis det kan læses af lovtæksten. Her står der nemlig meget tydeligt, at unge, der alene har et produktionsskoleforløb, er omfattet af uddannelsespligten, altså at et produktionsskoleforløb ikke tæller med. Det tæller ikke med som noget, man har brug for, hvis man har andre problemer end at være ledig, og det tæller heller ikke med som uddannelse. Det er med andre ord fuldstændig fjernet fra det, der kan være relevant.

Det samme gælder forberedende voksenundervisning. Man kan jo sagtens være i stand til at tage et arbejde, selv om man har brug for forberedende voksenundervisning, man er ikke pr. definition et socialt tilfælde, hvis man har brug for produktionsskole eller forberedende voksenundervisning, og derfor synes jeg, der er lavet et fuldstændig besynderligt hul, som jeg synes er meget overraskende, når jeg tænker på den retorik, vi i øvrigt har hørt i forbindelse med den forberedende voksenundervisning og også af og til angående det store arbejde, produktionsskolerne gør. Hvorfor tæller de to forløb, der netop giver afsæt til at komme i gang med kompetencegivende uddannelse, ikke med ved opfyldelsen af uddannelsespligten? Det er altså et meget stort spørgsmål, ordføreren lader stå åbent her, i øvrigt ligesom andre ordførere.